

Stanislav Ponomarov
*Candidate of Economic Sciences,
Associate Professor at the Department of Economic Cybernetics
and Economic Security Management
Kharkiv National University of Radio Electronics*

Пономарьов С.В.
*кандидат економічних наук, доцент кафедри економічної кібернетики
та управління економічною безпекою
Харківського національного університету радіоелектроніки*

DOI: <https://doi.org/10.30525/978-9934-26-452-8-39>

INFLUENCE OF INNOVATIONS ON ENSURING SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF ENTERPRISES

ВПЛИВ ІННОВАЦІЙ НА ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ

Становлення майбутнього економічного розвитку неможливе без урахування інноваційного фактору розвитку економіки. Ще з початку 90-х років науковий світ почав усвідомлювати феномен інноваційної та технологічної глобалізації. Можна сміливо стверджувати, що саме з 90-х років, років глобалізації і розпочався «низький старт» інноваційного розвитку.

Стійкий розвиток – найважливіша характеристика підприємств, які існують у нестабільному середовищі. Якщо промислове підприємство стабільно розвивається, воно має переваги у залученні інвестицій, отриманні кредитів, впровадженні науково-технічних нововведень, виборі постачальників та залучення кваліфікованих кадрів. При цьому промислове підприємство не входить у конфлікт із державою, суспільством та екосистемою, бо своєчасно та в повному обсязі сплачує податки, платежі, внески, гідну заробітну плату, дивіденди, економить довкілля та ресурси. Чим вищий рівень стійкості промислового підприємства, тим більше незалежно від несподіваних змін зовнішньої ситуації, отже, нижчий ризик банкрутства і зупинення діяльності [1]. Дослідженням питання інноваційного розвитку підприємства, характеристики факторів, що на нього впливають займається багато вітчизняних і зарубіжних вчених: Адаменко О.А., Волощук Л.О., Готра В.В., Егоров П.В., Шакура О.А., Кобрин Л.Й., Мельник Л., Морозова С.А., Русінко М.І., Соколюк С.Ю., Уткіна Ю.М. і Остапюк Б.Я. та інші. Незважаючи на значні зрушення в цій галузі, її подальше вивчення потребує використання нових підходів, що враховують сучасні трансформації.

У сучасних умовах інноваційний розвиток компаній відіграє головну роль в інноваційному розвитку всієї економіки. Значення інноваційного розвитку у сучасній економіці України неможливо переоцінити. Адже завдяки інноваційному шляху розвитку, можна досягти економічного зростання в найближчому та стратегічному майбутньому. В даний час на ринку створено відносно жорстке конкурентне середовище, тому компанії повинні мати досить сильні та стійкі конкурентні переваги. Інноваційний розвиток відповідно до сучасних умов праці є одним з найбільш перспективних напрямків розвитку будь-якої організації, незалежно від виду діяльності. Для забезпечення інноваційного розвитку компанії необхідно зосередити увагу на виявленні та оцінці факторів цього розвитку. Слід пам'ятати, що на інноваційний розвиток впливає безліч чинників, підтримують

інноваційний розвиток чи перешкоджають впровадженню інновацій [2]. У більшості випадків рекомендується розділити їх на дві групи: зовнішні та внутрішні фактори, що впливають. До зовнішніх факторів належать фактори, що впливають на інноваційний розвиток середовища підприємства. До таких факторів належать: політична ситуація в країні, рівень економічного зростання країни, наявність зовнішніх джерел фінансування, національна та міжнародна правова база, податкова політика, науково-технічний прогрес у країні, екологічна ситуація у країні, національні та міжнародні програми екологічної безпеки тощо. Внутрішні чинники – це чинники, що впливають на інноваційний розвиток у компанії. До них належать: організаційні цілі, створені задля реалізації стратегічних заходів; інноваційний потенціал компанії; наявність фахівців з економічної безпеки та функціональних підрозділів.

Інновації та новітні технології на етапі розвитку світової економіки не тільки визначають економічне зростання країн, а й виступають індикаторами рівня економічного добробуту суб'єктів світового господарства. Економічна сутність концепції переходу на шлях інноваційного розвитку полягає в тому, що головними факторами економічного розвитку стають знання та науково-технічний прогрес; по-друге, необхідно якнайшвидше адаптувати стратегії інноваційного розвитку до специфіки конкретної країни; по-третє, велике значення для національної економіки має розвиток інфраструктури постіндустріального суспільства. Створення механізму інноваційного розвитку є пріоритетним для економік всіх без винятку країн, оскільки є джерелом отримання додаткових конкурентних переваг на світовому ринку [3].

Забезпечення сталого розвитку суспільства виявляється у досягненні цільових систем (соціальних, економічних, технічних та екологічних) на основі послідовного застосування принципу відповідальності перед суспільством. Прибуток у цьому разі не є основною метою, досягнення якої мають бути спрямовані управлінські дії. Вона є однією з економічних цілей та виконує важливу функцію, а саме виступає засобом досягнення всієї системи цілей.

Таким чином, основними напрямками формування сприятливого середовища для інноваційного розвитку економіки, повинні стати:

1) формування ефективно функціонуючого сектора промисловості: проведення техніко-технологічного оновлення промислових підприємств; вирішення завдань формування та нарощування компетенції окремих організацій; узгодженості дій учасників конкурентного ринку;

2) розвиток і стимулювання інноваційної активності у підприємницькому секторі: забезпечення узгодження інтересів власників інвестиційного капіталу і реалізації державної політики у цій сфері; формування податкових стимулів для впровадження інновацій та розвитку компаній, зайнятих у сфері високих технологій; надання субсидій вже діючим компаніям на компенсацію витрат по розробці нових продуктів, послуг і методів їх виробництва; надання широкого доступу населенню до навчання основам підприємництва;

3) формування інституційного середовища: подолання невизначеності у змістах категорій в нормативних документах і цільових орієнтирах реалізованих інноваційних стратегій та програм; зниження адміністративних бар'єрів при організації бізнесу; зниження масштабів тіньових відносин; подолання низького рівня інституціоналізації відносин власності [4].

Література:

1. Волошук Л.О. Інноваційний розвиток промислового підприємства: сутність та проблеми аналітичного забезпечення в умовах індикативного управління. *Бізнес Інформ*. 2014. № 11. С. 75-79.
2. Уткіна Ю.М., Остапюк Б.Я. Інноваційний розвиток у механізмі забезпечення глобальної конкурентоспроможності підприємств. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2018. № 61. С. 167-173.
3. Гросул В.Я., Жилякова О.В. Сутність та особливості формування антикризової стратегії підприємства в умовах VUCA-світу. *Бізнес Інформ*. 2015. № 11. С. 393-399.
4. Державне управління регіональним розвитком України : монографія / за заг. ред. В.Є. Воротіна, Я.А. Жаліла. Київ : НІСД, 2010. 288 с.